

Моја бајка

Некада давно, на крају сивог , великог града , у маленој цветној кућици живела је девојчица Цвета. Родитељи су је тако назвали зато што је обожаваала цвеће . Њихово двориште је било прекривено разнобојним ружама.

Када је имала пет година , бака јој је поклонила мачка Симу. Сима је имао зелене очи и жуту длаку. Време је пролазило , девојчица је расла и заједно са њом растао је и мачак . Заједно су проводили пуно времена. Цветина породица је била скромна, па деца из града нису желела да проводе време са њом на периферији града. ипак , то девојчици није сметало. Све своје тајне , она је поверавала мачку Сими . Док је учила Сима би вредно прео, после тога би заједно проводили сате у игри . Волела је да сади цвеће. Једнога дана , усред страшне олује , Цвета је умала и видела да је Сима нестао . Тражила га је свуда , дозивала , али њега није било . Дани су пролазили , девојчица је патила и била јако тужна. Села је на клупу своје баште и почела плаче . Једна од њених суза , пала је на латице руже. Одједном, грм ружа , латицама је обрисао Цветине сузе . Оне се уплашила и скочила са клупице . Цвеће је проговорило да се не плаши и да ће јој помоћи. Малени звончићи су зазвонили из зелене траве. Одједном испред Цвете су се окупили лептири, мрави и разни инсекти. Задњи је стигао стари пуж који је саопштио вазне вести, „Симу су два тора одвела у велику шуму код зле виле Теодоре- Море.“ Желела је жуто крзно његово, да би заувек зауставила долазак шаренила и пролећа. Много је волела жуту боју, и желела је да све на свету буде жуто. Када је то Цвета чула, одмах је кренула у дугу , мрачну шуму да се обрачуна са злом вилом и спаси Симу. Велики белоглави орао је ставио је девојчицу на леђа , и брзо полетео ка вилиној кућици. Приметили су жути дим који је излазио из оцака вилине куће. Цвета је погледала и видела Симу како у кавезу виси изнад казана са врућим млеком. Теодора- Мора је играла около и убацивала разне састојке у казан. Цвета је уз помоћ старог мача разбила врата. Животињице су јој помогле да се обрачуна са злом вилом. Полили су вилу ружиним латицама које су је обојили у шарену боју. Зла ила се од злобе скаменила. Цвета је ослободила Симу и са пријатељима инсектима се вратила кући.

Док су се враћали кући упознали су шумара који им је постао добар друг и научио их многим тајнама шуме. Сви су се дружили и били срећни ..

Ивона Милошевић 4-2

